

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 35. Causæ Apiarii Exitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. mata. Finem scribendi S. Augustinus
A. C. 423.

facit, Papam rogans, ut misericordia in
populum Fussalanum moveri se sinat, &
Episcopum, tantæ invidiæ causam, item
recipere non cogat. (*) Misereretur etiam
ipsius Antonii, nec pluribus malis perpe-
trandis occasionem præberet, tandemque
& senectutis (saltem annos sexaginta octo
tunc S. Augustinus numerabat) commi-
satione tangeretur, quippe tantum peri-
culum, inquit: cui tam unam, quam ali-
ram partem expositam video, eo metu
me conficit, ut cogitem Episcopatum abli-
care, & reliquos vitæ dies desiendo culpam
meam consumere. Dubitare fas non est,
Papam ejus desiderio satisfecisse, & An-
tonium Sedi suæ nunquam restitutum;
nam legimus S. Augustinum adhuc
Epist. 224. sub finem vitæ Ecclesiam Fussalanam
ad Quod-bernasse.
vult.

§. XXXV.

Causæ Apiarii exitus.

Hæc S. Augustini epistola illo tempore
scripta est, quando Episcopi Africa
adhuc appellations Romam dissimu-
labant, expectantes, donec plenius circa
Sup. §. 2. Canones Nicænos edocerentur, (**) in

(*) Ex hoc exemplo dispicitur, quam ex-
appellatio, exceptis causis gravissimis, esse possit.

(**) Fleurius non sibi hic contradicit, ut videtur
Anony.

enim epistola Concilii an. 419. ad Bonifa-
cium Papam sonat. Verum quidem, quod
hæc exempla, fideliter translata, Nicæa
tempore Bonifacii in Africam advenerint,
& ad eundem 26. Nov. eodem anno 419.
Romam submissa. At Episcopi Africæ
statuerunt, nolle se amplius Appellatio-
nes ultra marinas tolerare, data episto-
la Synodali ad Cœlestinum Papam di-
recta, haud diu postquam Sanctus Au-
gustinus scripserat; epistolam enim Epis-
coporum S. Augustini litteris esse poste-
riorem, ex eo cognoscitur, quod S. Au-
stinus eidem Pontificatus ingressum, non
vero Episcopi gratentur. Hujus moræ
causa fuit bellum, post Honorii fata exor-
tum, quod liberum ex Africa Romam
commercium vetuit; ubi Pax rediit, ut
conjectura est, anno 426. Episcopi Africæ
S. Cœlestini Papæ epistolam, ferente Leo-
ne Presbytero, acceperunt, faventem
Presbytero Apiario, quem restituerat, at-
que in Africam remittebat cum Episcopo
Faustino, jam olim sub Zosimo Papa illuc
Dele-

Sæculum V.
A.C. 423.

n. 11.

*Epist. Conc.
Afr. to. 2.
conc. p. 476.*

Anonymo I. sed quamvis Nicænos Canones jam
accepissent, & eos Romam misissent, necdum ta-
men in Concilio, communi consensu, statuerant,
non ultra ferre, ut tam levi ex causa quisquam
Romam appellaret; quod ex Verbis S. Augusti-
ni in suis Sermonibus, ut infra recurret, conj-
icitur,

Sæculum V. Delegato. Postquam advenit, Episcopi
A.C. 423. Africae Concilium, in quo Aurelius Car-
 thaginensis, & Valentinus, Numidiani-
 mas, præfuere, convocarunt. Tredem
 præterea Episcoporum Nomina leguntur
 at S. Augustini manus non visitur. Cum
 in hoc Concilio Apiarii causa rursus ex-
 mini fuisset subjecta, tot criminum con-
 victus est, ut ei defendendo Faustinus qui
 non fuerit, etiam si magis Causidicum
 quam Judicem ageret, seque toti Concilio
 non sine Patrum injuria, asserendorum Pri-
 vilegiorum Ecclesiae Romanae specie, op-
 poneret. Volebat, ut Apiarius in Commu-
 nionem Episcoporum Africae reciperetur,
 quod eum restituisset Papa, credens ipsum
 appellasse, quod tamen probare non po-
 tuit. Triduum tenuit contentio. Tunc
 dem Apiarius urgente conscientia, & dei
 Gratia motus, derepente omnia, quorum
 accusabatur, crimina fassus est, homines
 & incredibilia. (*) Universi Patres in-
 genuere. Ipse Ministerio Ecclesiae in
 perpetuum privatus remansit.

Episcopi ad Coelestinum Papam epis-
 tolam Synodalem dedere, qua obtestantur

(*) Ex hoc exemplo contra Anonymum
 elucet, nullibi melius causas criminales quam
 ipsa Provincia judicari, quod in Conciliis de-
 nitum est; exceptis majoribus causis, quae con-
 poni nequeunt, nisi ad Ecclesiae universalia Co-
 put recurratur.

tur, ne ultra in suam Communionem re-Saeculum V.
cipiat, quos ipsi excommunicassent, cum A. C. 423.
iste articulus in Concilio Nicæno fuerit
definitus. Quandoquidem, inquiunt: si
id de Clericis minoribus, aut Laicis prohi-
betur, quanto magis Concilii mens fuerit,
ut id ipsum circa Episcopos observetur.
Quibus igitur in suis Provinciis Commu-
nio interdicta est, tales a tua Sanctitate
præmature, & contra Canones restitui non
oportet; sed Presbyteros, aliosque Clericos,
qui temere ad te recurrunt, rejicias; nam
nullum Decretum Patrum nostrorum hoc
præjudicium Ecclesiæ Africæ intulit, &
Decreta Nicæna ipsos Episcopos Metropo-
litis subjectos esse voluere.

Concilii Nicæni Patres prudentissime, Episcopi ad
& justissime decreverunt, ut omnes causæ Cælestinum
in illis locis, ubi natæ sunt, finirentur, nec Papam.
existimarunt S. Spiritus Gratiam singu-
lis Provinciis defuturam, sed eundem Spi-
ritum Episcopis lumen, & vires necessa-
rias in ferendis judiciis suffecturum. Et
hoc quidem multo magis, quod, quicumque
læsum se credit, ad Concilium Provinciale,
aut etiam universale appellare possit; nisi
forte credendum, Deum posse cuiquam soli,
quod justum est, inspirare, & eandem Gra-
tiam infinitæ Episcoporum multitudini
congregatæ denegare. (*) Quomodo au-
tem

(*) Istud accipiendum de Concilio universali
Africæ,

Sæculum V. *tem judicium ultramarinum certo possi*
A.C. 423. *esse justum, cum testes illuc mitti no-*
terunt, seu sexus imbecillitas, seu senectus,
aut quodcunque aliud impedimentum ob-
terit? ut enim quisquam a tua Sanctitate
mittatur, in nullo Concilio praeceptum
venimus.

Quod ad ea attinet, quæ nobis per Con-
fratrem nostrum Faustinum misisti, tan-
quam in Concilio Nicæno contenta, et
exemplis Authenticis hujus Concilii, quæ
a Confratre nostro, Episcopo Alexandrino,
et venerabili Attico Constantinopolitano
accepimus, et quæ antebac ad Bonifacium
Prædecessorem tuum felicitis memoriae tran-
misimus, nihil tale invenimus. Ceterum,
quiscunque is fuerit, qui te postbac roget
ut aliquem ex Clericis tuis mittas, qui
mandata exequatur, rogamus, ut mitti
nolis, ne species sit, quod factum, et Dile-
nationem Sæcularem in Jesu Christi Ec-
clesiam, quæ omnibus simplicitatis, et
militatis exempla dare tenetur, intro-
camus. () Nam, quod respicit Fratrem*
nostrum Faustinum, quia infelix Apianus

Africæ, non totius Ecclesiæ. Ceterum hæc
coporum Africæ opinio illi Quæstioni lucem
fert; an Summus Pontifex extra Concilium
infallibilis?

(*) Anonymus I. arguit Fleuri, quod
 accurate transtulerit verba illa: *Exsecratus*

extra Communionem Ecclesiae est, certissime de tua Bonitate speramus, & salva Charitate fraterna, non ultra Africae molestem fore. Hæc est Concilii Africani ad S. Coelestinum Papam epistola.

Sæculum V.
A. C. 425.

§. XXXVI.

Paulus Hipponensis sanatur.

Sub id tempus Hippone, præfente S. Augustino, magna duo miracula in fratre, & sorore, qui Paulus, & Palladia vocabantur, Cæsareæ in Cappadocia nati, patrata. Hi omnium membrorum tremore horribili affligebantur. Post plura itinera, quibus eorum calamitas vulgata, Hipponem ferme quatuordecim ante Pascha venerunt, ut creditur, anno 425. quotidie Ecclesiam frequentabant, & illum locum, ubi quiescebant S. Stephani Reliquiæ, ferme ante annum illuc translata. Miserum par, quocunque irent, omnium oculos in se rapiebant, quique eos alibi viderant, & tremoris causam sciebant, ignaris narrabant. Die Paschatis mane, cum jam magna populi copia in

etiam Clericos vestros, quibuscunque petentibus nolite mittere, nolite concedere. Quique se solet, qui vos prie. Quicunque te roget; sed putat, poni debuisse: ne sine discrimine omnibus petentibus mittas. Uter melius sensum epistolæ assequatur, Lectoribus judicandum relinquo.

Hist. Eccles. Tom. V. K k k